

[Aksel Larsen.]

gået dér, men er forholdt kendskab til det materiale, udvalget har taget stilling til, og som er baggrunden for de ændringsforslag, der er fremkommet fra de forskellige sider.

Jeg kan kun sige, at såvidt jeg er i stand til at bedømme, er der enkelte af disse ændringsforslag, der vil betyde en forbedring af lovforslaget, men derfor andre ændringsforslag er vi i tvivl, og vi mener os derfor berettiget til, når der skal stemmes om ændringsforslagene, at afholde os fra at stemme. Dette skal ikke opfattes som et principielt standpunkt, således at vi vil indtage samme holdning overfor ændringsforslag til andre lovforslag, når vi er blevet holdt udenfor udvalget, men det er et standpunkt, som vi er nødsaget til at tage af hensyn til det ganske specielle emne, der er behandlet her, og motiveringen håber jeg er fremkommet med tilstrækkelig tydelighed.

Jeg må iøvrigt have lov til at henvise til de bemærkninger, der blev fremført af mit partis, nu desværre på grund af orlov fraværende ordfører ved første behandling. Han rejste forskellige spørgsmål og fik det svar af finansministeren, at de eksempler, han havde fremdraget, kunne ingen minister på stående fod gå ind på, men man kunne jo undersøge dem nærmere i udvalget. Jeg ved ikke, om man har undersøgt dem nærmere i udvalget, men i betænkningen har jeg nu ikke fundet noget til belysning af de problemer, mit partis ordfører fremdrog ved første behandling. Og det gør jo yderligere, at vi må indtage en passiv holdning ved afgørelsen af, hvordan de enkelte paragraffer skal udformes.

Det betyder ikke, at vi vil afholde os fra at stemme, når lovforslaget kommer til endelig afstemning her i tinget. Vi mener ganske vist ikke, at lovforslaget er den ideelle løsning — den er det vel forøvrigt også meget vanskeligt at nå frem til —, men vi betragter alligevel lovforslaget generelt som et fremskridt, så når det kommer til tredje behandling og afstemning, vil vi stemme for det — forudsat at ikke altfor mange af venstremindretallets ændringsforslag skulle blive vedtaget her ved anden behandling, for så må vi tage sagen op til ny overvejelse.

Jeg kan måske tilføje, at den varme indignation, hvormed den ærede konservative ordfører gik imod lovforslaget, idet han udmalede for tinget et billede af, hvorledes vi, hvis det blev ophøjet til lov, ville se et vandrende tog af hjemløse mennesker, der var drevet fra hus og hjem af lovgivnings-

magten, og den ihærdighed, hvormed han gik imod lovforslaget, fik mig til at tænke: så kan det vist ikke være så fuldstændig forkert. Ganske vist er det konservative folkeparti i mange og meget væsentlige politiske spørgsmål rørende enig med regeringen, men jeg tror nok, at hvad angår grundejendom, har det konservative folkeparti sin egen lille Hassan med de skæve ben at skulle passe på, og når det konservative folkeparti taler på den måde og med en sådan varme går imod lovforslaget, tror jeg ikke, vi er så helt galt afmarcheret. Og jeg kan tilføje, at også det, at professor Vinding Kruse er en så fanatisk modstander af forslaget, gør, at jeg har meget stor lyst til at stemme for det.

Efter disse lidt usaglige bemærkninger skal jeg beskæftige mig med de to stillede forslag til dagsorden. Vi vil stemme imod dem begge. Vi må stemme imod retsforbundets, som vi finder noget besynderlig, for hvis retsforbundet mener, at lovforslaget trods sine eventuelle mangler betyder et øjeblikkeligt fremskridt, så er det jo meningsløst, at man ikke vil have dette fremskridt, men vil have sagen udskudt, til grundskyldskommissionen er kommet til et resultat.

Motiveringen for retsforbundets dagsorden gør det yderligere nødvendigt at stemme imod den. Motiveringen står i retsforbundets mindretalsbetænkning, hvori man motiverer sin dagsorden med, at

„en lovgivning om fuld grundskyld kan forventes at blive resultatet af grundskyldskommissionens arbejde“.

Det er en påstand, men ikke noget bevis. Jeg ved ikke, om vi kan forvente, at en lovgivning om fuld grundskyld bliver resultatet af grundskyldskommissionens arbejde, men jeg vil gerne se det først, for jeg tror, der er uhyre mange vanskeligheder på den vej, vanskeligheder, der bunder i det ganske simple forhold, at indførelsen af det, retsforbundet kalder fuld grundskyld, piller ved en af kapitalismens støttepiller, og jeg tror, det er vanskeligt i et kapitalistisk samfunds parlament at få vedtaget en lov, som knækker en af det kapitalistiske samfunds støttepiller. Derfor er jeg ikke så forhåbningsfuld, som det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) er i sit afsnit af betænkningen, og i hvert fald den sætning, jeg her har gengivet af det ærede medlems afsnit af betænkningen, er en påstand, men ikke noget bevis. Der foreligger ikke noget bevis for, at man kan forvente, endsiges at man snart kan forvente et sådant resultat af grundskyldskommissionens arbejde, og